

[Lone Dybkjær]

Det er klart, at også Det Radikale Venstre vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at være med til at skabe nogle rammer, inden for hvilke så mange narkomaner som muligt kan afvænnedes, men vi er bare ikke særlig naive med hensyn til, hvilke resultater man kan opnå, heller ikke ved hjælp af dette lovforslags foranstaltninger. Det er åbenbart, at man skal gøre alt, hvad man overhovedet kan, navnlig ved begyndelsen af et stofmisbrug hos helt unge, fordi der trods alt på det tidspunkt er større chance for at få dem rettet ind i en tilværelse, som kan komme til at hænge sammen, men det er helt afgørende, at der sker en social opfølgning i form af uddannelses tilbud, familietilbud, tilbud om bofællesskaber, eller hvad der nu kan være brug for.

Vores konklusion er et nej til forslaget, men der kan komme nogle argumenter under udvalgsarbejdet, der kan overbevise os om, at den mere tvangsmæssige behandling, der her er tale om, kan være hensigtsmæssig.

Jeg synes ikke, det er særlig relevant at henviser til resultater, der allerede er opnået, for de er sådan set opnået med den eksisterende lovgivning, og det motiverer i og for sig ikke, at man skal vedtage denne lovgivning. Som jeg sagde, er der allerede ganske stærke elementer af tvang i behandlingen, og jeg tror ikke, vi får meget ud af at gøre dem stærkere. Jeg tror altså, at når man, som fru Bente Juncker var inde på, har mulighed for at låse på døgninstitutioner, kunne man godt spørge sig selv, om det i og for sig var dér, man skulle overveje at ændre tingene, eller om det snarere skulle være i en anden retning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er til fru Lone Dybkjærs provokerende parallelisering til fængselssystemet. Jeg vil godt sige, at personer, der kommer i fængsel, får en straf, der består i, at man fratager dem deres personlige frihed til at bevæge sig rundt omkring. Dette lovforslag skulle bane vej for at give folk en mulighed for at generobre en allerede tabt personlig frihed, som ikke bare er fysisk, men også psykisk. Hele ideen bag forslaget er at give mulighed for, at nogle kan blive fastholdt i et behandlingsforløb, som baner vejen til den ægte personlige frihed, som man opnår, når man er uden afhængighed af stoffer.

Jeg synes ikke, at de polemiske bemærkninger, fru Lone Dybkjær gjorde, hører hjemme i forbindelse med dette lovforslag eller på nogen måde med Det Konservative Folkepartis holdning til samme.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Netop det problem, at det sociale netværk er meget skrøbeligt for mange narkomaner, er også grunden til, at man på de private institutioner følger narkomanerne meget nøje i udslusningsfasen og sørger for, at de har et socialt netværk at komme ud til, og det gør man bl.a. på Egeborg ved hjælp af andre narkomaner, som er blevet afvænnet, og som har samme problemer, nemlig at trangen til narko kommer fra tid til anden, og at trangen til at vende tilbage til miljøet ligger og lurder, og så kan de støtte og hjælpe hinanden til at komme videre.

I det private behandlingssystem følger man behandlingsplanen op, hvorimod man i de offentlige institutioner kører efter nogle normer, og når behandlingen er færdig, er det bare ud af vagten, slut, og så gør man i øvrigt ikke yderligere ved det. Det er derfor, det er så vigtigt, at vi ikke med dette lovforslag hæfter de private institutioner af, for det er dér, det går godt.

Når der bliver sagt, at de gode resultater allerede blev opnået under den eksisterende lovgivning, er det rigtigt. Men også på de private institutioner har man erfaringer med, at den eksisterende lovgivning ikke har været nok, og der har selvfølgelig også på de private institutioner været narkomaner, der har forladt behandlingen i utide, og som er på den hårde narko igen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg blot sige, at det sådan set ikke var specielt polemisk ment. Jeg har snakket med nogle inden for dette felt, som simpelt hen spørger, hvordan man egentlig forestiller sig, at det skal laves. Hvad er det, der skal til? Jeg mener, at det ikke bare er et spørgsmål om at låse nogle døre, så enkelt er det ikke. Det er også et spørgsmål om, at når man spiller ud med, at man ikke vil ud, så kan man rent faktisk heller ikke flygte. Det er altså